

LA REINTRODUCCIÓ DE PEIXOS MIGRADORS Els responsables del projecte confien a rebre'n regularment del centre de cria de Bordeus

L'alliberament d'una altra cinquantena d'esturions n'impulsa la reintroducció

Tivenys Ò. Meseguer

Els responsables del projecte de recuperació de l'esturió europeu al riu Ebre van alliberar dimecres a Tivenys [a la imatge] 50 esturions més d'un any i mig d'edat, que se sumen als 44 que ja es van amollar fa un any, per a fer-ne el seguiment amb una vintena de receptors dels senyals dels emissors de telemetria ultrasònica que porten els peixos alliberats. Uns receptors que estan distribuïts entre l'assut de Xerta i Tivenys, a la sortida de quatre llacunes del Delta a mar i a la desembocadura de l'Ebre i el mar, on també hi ha dos boies amb receptors que podran aportar informació valuosa, ja que l'etapa marina de l'esturió és la menys estudiada.

Amb este sistema, s'anirà recollint informació sobre els moviments dels peixos i s'aniran fent nous alliberaments en la mesura que el centre francès d'experimentació de Saint Seurin-sur-l'Isle tinga èxit en

la cria de nous exemplars i puga proveir el projecte ebrenc, conegut com el MigratoEbre, que s'ha finançat amb fons europeus i del qual participen el Parc Natural del Delta, l'IDEE, l'IRTA, la Fundació Catalunya La Pedrera o la Universitat de Vic, entre altres. El centre de Nova Aquitània, que cria esturions prop de Bordeus, també té convenis amb projectes similars a Holanda i Alemanya, però la idea és anar portant peixos al tram final de l'Ebre fins que es consolide una població d'uns quants centenars que faça efectiva la recuperació de l'esturió europeu, desaparegut en els darrers més de 50 anys per l'efecte barrera dels assuts i els embassaments. L'espècie surt al mar, on ja han fet cap la majoria dels esturions alliberats l'any passat, i no torna a remuntar el riu fins als 15 anys per a reproduir-se. Quan ho faça, no tindrà entrebancs gràcies a les rampes instal·lades als assuts de Xerta i Ascó, però és obvi que l'efectivitat

del projecte no es podrà provar fins d'aquí a un parell de dècades. Actualment, la continuació del Mi-

gratoEbre compta amb el suport tant de la Generalitat com de l'Estat. Per això va assistir a l'alliberament el se-

cretari de Transició Ecològica del Govern, Jordi Sargatal, que va subratllar que "restaurar les espècies que havien existit al riu paga molt la pena", i el responsable tècnic de la subdirecció general de Biodiversitat del Ministeri de Transició Ecològica, Jaume Castañera: "Estem encantats de participar en este tipus de projectes i ajudar en l'aspecte logístic i de seguiment dels peixos".

El responsable tècnic del projecte, Marc Ordeix, va valorar que no hi ha constància de l'acció de cap gran depredador sobre els esturions alliberats el 2023 i que la iniciativa avança adequadament. Com més exemplars se n'alliberen, més possibilitats hi haurà que les femelles tornen algun dia al riu per a fresar.

"Les novetats d'enguany és que els emissors que porten els peixos emeten un senyal cada minut en lloc de cada tres minuts", va detallar Ordeix. Els receptors tenen un radi de captació d'uns 200 metres a la redona. ■

ENTREVISTA A

Marc Ordeix coordinador Centre d'Estudis dels Rius Mediterranis

"Cal amollar fins a milers d'esturions perquè uns quants tornen al riu a fresar"

Tivenys Ò.M.J.

Quin és el full de ruta a partir d'ara?

Estem treballant amb el MITECO per a elaborar una estratègia a partir d'ara per a la reintroducció de l'esturió a la Mediterrània occidental, però sempre depenem de com vaja la reproducció a França.

Quants exemplars s'han d'introduir a l'Ebre per a poder valorar si l'espècie hi sobreviu?

A les proves pilot d'alliberament ens obliga el Govern francès i estan funcionant, perquè la gran majoria dels esturions alliberats en la pri-

mera no han sigut menjats per silurs ni han caigut en cap parany, i han arribat a l'estuari o han sortit al mar. S'han d'alliberar centenars o milers d'esturions perquè uns quants tornen al riu a fresar.

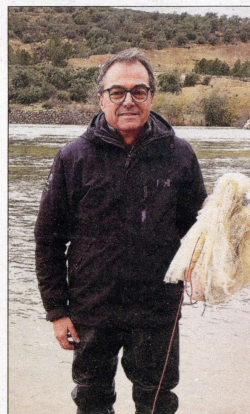
Us consta que l'Ebre és un riu prou apte?

El coneixement que tenim ens diu que l'Ebre és un bon riu, tant o millor que la Garona. Si a França hi ha reproducció suficient, ens haurien d'enviar esturions regularment i com més joves millor, més petits que l'any i mig que tenen els que hem portat fins ara, perquè així tindran menys impregnació de les

característiques de l'aigua d'allà, recordaran l'aigua de l'Ebre i quan siguin adults per a reproduir-se, tornaran a l'Ebre. A França, quan van tenir més èxit va ser el 2004 i el 2007, en què van tenir molta cria i van poder alliberar esturions molt petits, que són els que ara estan tornant a la Garona i s'hi estan reproduint.

Fins d'aquí a 15 o 20 anys, no es podran traure conclusions.

A França fa una vintena d'anys que funciona el projecte, i és ara que estan veient que tornen a l'estuari o que remunten el riu. Fins i tot algun ja s'ha degut reproduir, tot

i que no hi ha constància perquè és un riu molt gran i molt tèrbol. Al riu Ebre l'aigua és més transparent i les característiques físiques i químiques són més bones. La qualitat dels invertebrats que hi ha ens diu que la qualitat és molt bona pel que fa als peixos, perquè té platges, zones profundes per a fresar i prou velocitat de l'aigua. Li faltaria més cabal, perquè a la desembocadura

es desencadena un efecte crida dels peixos que hi volen tornar.

Hi ha algun pla previst per a altres migradors com la saboga?

Estem convençuts que amb les rampes de peixos, la saboga podrà penetrar fins a Flix. Hi ha el compromís dels socis del MigratoEbre de marcar peixos a la primavera amb xips per a avaluar si remunten les rampes de Xerta o Flix, on hi ha instal·lats uns sensors i càmeres subaquàtiques. També se n'han instal·lat a la resclosa de Xerta, on s'ha canviat el sistema d'obertura i tancament de portes per a enganyar els peixos i que també puguin remuntar l'assut per esta via. Ja ens consta que hi han pujat llissals i alguna saboga.

Com es recordarà el projecte, amb perspectiva, d'aquí a uns anys?

Ara estem fent un experiment científic, però l'objectiu és recuperar una espècie que havia tingut un paper molt important en l'ecologia i l'economia del territori. ■